

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 164.684 van 14 november 2006
in de zaak A. 136.359/XIV-15.006.

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat Ph. MORTIAUX,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 Emile Verhaerenlaan 15

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de
staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit,
op 29 april 2003 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de
staatlozen van 8 april 2003 tot bevestiging van de beslissing van de Minister
van Binnenlandse Zaken van 11 april 2001 tot weigering van verblijf;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op
dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te
vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 20 mei 2003 waarbij aan de
verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt
verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 14 juli 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 oktober 2006;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. WORONOFF die, loco Advocaat Ph. MORTIAUX verschijnt voor de verzoekende partij en van Attaché Fr. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. VAN LIMBERGEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is in België binnengekomen op 3 september 2000 en heeft zich op 13 september 2000 vluchteling verklaard.

1.2. Op 11 april 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 8 april 2003 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van 11 april 2001 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is.

U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen of aan de oproeping vervat in de brief die u werd verstuurd op uw gekozen woonplaats op 03/03/2003.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de 5 dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2, al.2.).".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert:

"Attendu, quant aux moyens de droit, que l'acte attaqué a violé l'article 52 de la loi du 15-12-1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, en restant en défaut de montrer avec une certaine évidence, que la demande était manifestement non fondée ou frauduleuse; que l'acte attaqué a violé l'article 3 de la loi du 29-7-1991, en n'apportant pas une motivation adéquate, ni raisonnable, violant ainsi l'article 62 de la loi du 15-12-1980 ; que l'acte attaqué n'a pas respecté le principe de proportionnalité et du «raisonnable»;

Qu'en effet, l'acte attaqué n'a pas établi que la demande était manifestement étrangère à la Convention, et n'a pas examiné le fond de la demande, mais s'est borné à noter l'absence de la requérante à l'audition à laquelle elle avait été convoquée ; que certes le Commissaire Général a le droit de conclure à un désintérêt de la demande lorsqu'un candidat réfugié politique ne se présente pas à une audition; que le devoir de minutie lui impose toutefois de s'assurer que la convocation est bien parvenue ; qu'il ne peut rejeter tout examen du dossier et conclure impérativement à un désintérêt lorsqu'il existe des doutes quant à ce que la convocation soit parvenue ; qu'en l'espèce, sur l'enveloppe revenue du bureau des Postes à l'expéditeur, ne figure pas le timbre blanc spécial prévu par l'administration des postes en vue d'y noter avec certitude et système que l'avis de recommandation a bien été remis ; la mention griffonné « abs » (pour «absent »), n'étant pas réglementaire, le doute subsiste; que manque la mention « avis déposé le... » ; que le fait que la requérante ait été absente lors du passage du facteur n'emport pas qu'il a déposé l'avis; que la partie adverse n'en a pas tenu compte; qu'en outre, ayant constaté que le pli était adressé à une adresse dans la commune de Molenbeek, la partie adverse avait à s'assurer que le bureau de Koekelberg était valablement intervenu; qu'elle ne l'a pas fait; que ce manque de minutie n'est pas conforme aux principes généraux du droit

Que le principe général de droit administratif de la proportionnalité demande que la partie adverse ne fasse usage du droit de considérer qu'un candidat réfugié politique qui ne s'est pas rendu à une convocation manque d'intérêt à la poursuite de la procédure que lorsque la contenu du récit d'asile ne rend pas presque certaine sa recevabilité;

Qu'enfin l'acte attaqué n'est pas motivé adéquatement en ses conclusions, la partie adverse n'ayant pas expliqué quel était, de l'XXX, de 'A, de la R ou du T, le pays en question;

Que c'est à tort que la partie adverse attribue à la requérante la nationalité XXX; qu'il ressort du récit d'asile qu'elle a quitté l'XXX avant l'indépendance de ce pays, et avant que n'existe la nationalité XXX; qu'elle a quitté ce pays alors qu'elle avait douze ans; qu'elle n'y est jamais retournée; qu'il en ressortait clairement qu'elle ne pouvait être XXX de nationalité;”;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster stelt dat haar bevestigende beslissing van weigering van verblijf enkel gebaseerd is op het feit dat zij afwezig was op het verhoor en geen gevolg heeft gegeven aan de vraag om inlichtingen vervat in de oproeping van 3 maart 2003, dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan inderdaad de mogelijkheid zou hebben om op grond daarvan een weigerende beslissing

te nemen, maar hij zou deze bevoegdheid met een zekere voorzichtigheid moeten uitoefenen;

2.2.2. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de oproepingsbrief op 4 maart 2003 aangeboden werd aan de door verzoekster laatst gekozen woonplaats rue de Rotterdam 50/3, 1080 Brussel; dat dit door verzoekster niet wordt betwist; dat in casu verzoekster niet aanwezig was op het moment dat de postbode langskwam; dat verzoekster stelt dat niet met zekerheid kan beweerd worden dat de postbode effectief een bericht heeft achtergelaten; dat op de teruggekeerde enveloppe immers geen speciaal wit etiket zou zijn aangebracht; dat er enkel de vermelding "abs" (voor absent) zou zijn aangebracht, dat dit niet reglementair zou zijn, dat de vermelding "avis déposé le ..." zou ontbreken, dat bijgevolg de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar asielrelaas had moeten onderzoeken, alvorens de asielaanvraag af te wijzen; dat uit het administratief dossier blijkt dat de postbode op de enveloppe de aantekening 'absent' maakte; dat het feit dat geen speciaal wit etiket hiervoor werd aangebracht, noch het ontbreken van de vermelding "avis déposé le ...", echter op zich aantoonde dat in voorliggend geval geen bericht zou zijn achtergelaten; dat uit artikel 80 van het ministerieel besluit houdende de regeling van de Postdienst van 12 januari 1970 immers blijkt dat bij vruchteloze aanbieding aan huis van ingeschreven poststukken, hiervan bericht wordt achtergelaten; dat uit dit ministerieel besluit geenszins de verplichting blijkt om een speciaal wit etiket op de envelop aan te brengen, noch de verplichting om "avis déposé le ..." te vermelden; dat de verzoekende partij niet aantoonde op welke wijze de verzonden omslag niet zou voldoen aan de reglementen van de post; dat zij daarover evenmin een onderzoek heeft laten instellen bij de postdiensten; dat verzoekster zich beperkt tot de loutere bewering dat de envelop niet reglementair zou zijn, zonder haar bewering op enige manier kracht bij te zetten; dat uit het administratief dossier blijkt dat de oproeping werd aangeboden op het adres

waar de verzoekende partij woonplaats heeft gekozen, zodat er moet worden van uitgegaan dat de omslag daar is toegekomen; dat uit de terugzending eveneens blijkt dat bericht werd achtergelaten in de woonplaats en dat de brief door de verzoekende partij niet werd afgehaald; dat verzoekster niet aantoont dat zij ten gevolge van overmacht geen gevolg heeft gegeven aan de oproepingsbrief en de vraag om inlichtingen; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook redelijkerwijze toepassing kon maken van artikel 52, § 2, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat louter op grond van deze bepaling de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, na vastgesteld te hebben dat verzoekster zonder geldige reden binnen een maand geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, een weigeringsbeslissing kon nemen; dat het gebrek aan reactie volstond om de asielaanvraag te verwerpen zodat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het asielrelaas niet verder diende te onderzoeken; dat, gelet op bovenstaande overwegingen, moet besloten worden dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat er grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien november tweeduizend en zes, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	C. VERHAERT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

A. BEIRLAEN.